

ЦАРИГРАДСКИ ПОТАЙНОСТИ.

КНИГА ВТОРА.

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТА.

ГЛАВА 35.

Пъсенъта.

Оставихмы злочестятъ вдовицѣ Едмондицѣ самѣ по срѣдъ нощъ, когато ся отдѣли отъ Трипани, който ѣ изба-ви отъ зѣнданитѣ на Діамантицѣтъ къщѣ.

Пригасиѣла и грехиѣла отъ неспаніе, неяденіе, отъ нѣравственны болѣзни и отъ уморително безпокойствіе за дѣцата си какво сѣ станѣли, щомъ излѣзе та ѣмъ докати нощната хладнина, осѣти че силитѣ ѣ бѣхѣ ся отсѣгли и съвсѣмъ испаднѣли.

Но пакъ съ много трудъ можѣ да доближи до краймо-ріето дѣто ся виждаше една ладія истеглена на пясъкътъ, безъ да ся подвои ни най малко, влѣзе вѣтрѣ и прострѣ измождениѣ си удове.

Но при всичко че бѣше уморена, сънь ѣмъ не хваща-ше. Послѣ, прѣмыслиѣте си може ли да намѣри успокоеніе върху не равнитѣ дѣски на една варкѣ, тѣлото на една женѣ, която кажи че отъ ражданието си никога не бѣше и ся случвало да остане тѣй иѣкакъ изложена, да лежи на открито мѣсто и безъ мека постелка.